

Teodor I. Trinca și Ilie Vlad, ambii condamnați la moarte și executați. Detenția la Gherla ș.a.

PUF, Sabin. Țăran din Munții Apuseni. Condamnat, prin sentința 464/12.04.1958 a Tribunalului Militar Cluj, în lotul partizanilor de la Posaga.

PUFAN, Iulian. Născut în 1922, la Turnu-Severin. Unul dintre inițiatorii organizației legionare *Grupul I Mehedinti*, care își propunea să lupte împotriva regimului comunist. Legătura acestui cu grup cu alte centre legionare din țară s-a făcut prin Nicușor Popescu, elev din Pomârla, care fusese arestat în 1947 și recrutat ca informator, de către Pompilian, comisarul însărcinat de Nicolski să se ocupe de legionari. Din cauza lui N. Popescu, au căzut mulți partizani anticomuniști, printre care și cei din grupul Izverna. Organizația lui Pufan a fost descoperită, în toamna lui 1948, tot din cauza aceluși informator. Iulian Pufan a fost bătut în anchete și condamnat la 12 ani de închisoare.

PUFLEANU, Stere. Țăran din comuna Vasile Alecsandri — Tulcea. Condamnat, de Tribunalul Militar Constanța, pentru "favorizare". Detenția la Canal.

PUGACI, Efrem N. Născut în 1902, în comuna Cotiujeni — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1952, la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*.

PUGACIOV, Foma E. Născut în 1888, la Chișinău — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Kemerovo, împreună cu soția, Olga (n. 1900).

PUGACIOVA, Olga. Vezi Pugaciov, Foma E.

PUGINĂ, Maria. Din Tamauca — Basarabia. Deportată de sovietici. A dispărut în Gulag.

PUHILEA (tatăl lui Puhilea, Ștefan). Împușcat.

PUHILEA (sau PUHILĂ, sau PUHLEA), Ștefan (zis Nea Fane; numele rusesc: Pohilko, Stepan Ivanovici). Născut la 21 noiembrie 1930, la Galați. Domiciliat pe Fundătura Lăutari, împreună cu o mamă bolnavă și cu fratele lui, mai mic cu 3 ani, pe care îi avea în întreținere. Absolvent de 7 clase și angajat

al magazinului de mezeluri *Culpi*. Arestat de sovietici, în septembrie 1947, la vârsta de 17 ani. Dus cu trenul la închisoarea Sighet, unde a fost pus să facă curat în celule (a curățat și celula lui Iuliu Maniu). Deportat în URSS, la muncă silnică, în Munții Urali (10 ani; printre deținuții de diferite naționalități, se aflau și 12.000 de români; în perioada cât a fost ținut acolo, la tăiat copaci, au murit 10.000 de oameni), la o închisoare de lângă Lacul Baikal, apoi la Magadan (Siberia), unde munca câte 12 ore pe zi, și în Kamceatka, la minele de antracit, unde a cunoscut regimul de exterminare; a ajuns până la Oceanul Înghețat de Nord. După 42 de ani de muncă forțată și înfometare, a fost anunțat că urma să fie eliberat (în 1989, când au fost eliberați cei 3.800 de români deportați, care se mai aflau în viață): "*Numai așteaptă două-trei săptămâni și te-om trimite cu avionul la Irkutsk. Acolo o să stai să te hrănești, să nu te vadă lumea cum arăți*" (cântărea 40 de kilograme). La Irkutsk, a primit pașaport sovietic, o pâine neagră, un pește sărat și un bilet de tren pentru Ucraina. După ce a stat la Chișinău, a primit pașaport românesc, reușind, în cele din urmă, să se întoarcă la Galați (abia în 1994). Acolo, însă, nu a mai găsit pe nimeni și nimic: tatăl îi fusese împușcat, iar mama, 2 mături și fratele mai mic îi fuseseră trimiși la Canal și muriseră acolo; pe locul casei lor se construise un bloc. Ștefan Puhilea a fost nevoit să doarmă în stradă, la București, și să trăiască din mila oamenilor, fiind multă vreme ignorat de autorități. La Galați, a fost chiar bătut de doi tineri, pentru că făcuse afirmații anticomuniste.

PUHTIENCO, Axenia. Vezi Puh-tienco, Lev.

PUHTIENCO, Lev. Născut în 1878, la Grigorievca — Causeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Axenia (n. 1879).

PUHTIENCO, Melania M. Născută în 1894, la Grigorievca — Caușeni (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949. Reabilitată, post-mortem, în 1989.

PUI, Miron B. Țăran din comuna Ocoliş — Alba. Sprijinitor al partizanilor anticomuniști de pe Muntele Mare, din grupul lui Nicolae Dabija. Împușcat mortal la 7 octombrie 1949, la Cheile Runcului, de către maiorul Kocis din Turda.

PUIA, Augustin. Născut la 28 septembrie 1923, la Timișoara. Arestat de N.K.V.D., la 15 ianuarie 1945 și deportat la muncă forțată, în Donbas. S-a întors, bolnav, la 16 ianuarie 1946. Stabilizat la Timișoara (str. Bușteni, nr. 20).

PUIA, Dumitru. Țăran din comuna Osmanu-Unirea — Galați. Arestat în 1949, într-un grup de țărani care se opuseseră colectivizării. Detenția în lagăre de muncă forțată.

PUIA, Eniță. Țăran din comuna Osmanu — Galați. Arestat în 1949, pentru împotrivire la colectivizare.

PUIA, Moise. Din comuna Osmanu — Brăila. Arestat pentru împotrivire la colectivizare. La 2 zile după ce a fost eliberat, a murit, din cauza torturilor din timpul anchetei.

PUIA, Nicolae. Preot ortodox din Alba-Iulia. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Gales și Peninsula. Eliberat la 12 august 1953.

PUICA, Miron. Arestat în 1975, pentru că alcătuiseră niște planuri urbanistice care contraziceau proiectele aberante ale lui Ceaușescu. Trimis în fața unei comisii psihiatrice, alcătuite din medicii Traian Crișan, Florin Gâldău și Rodica Novac, nevoiți să confirme "nebulnia" lui Miron Puica.

PUICĂ, Gheorghe P. Născut la 14 august 1911, la Soveja — Vrancea. Cărțaș arestat la 4 septembrie 1950, pentru apartenența la organizația anticomunistă *Vlad Țepeș II*. Torturat la Securitatea Galați, alături de mai mulți țărani care participaseră la răscoala din Vrancea. Condamnat, pentru "crimă de uneltire". Detenția la Gherla, unde a murit în 1953, în condiții de exterminare.

PUICEA, Angela. Născută la 29 noiembrie 1933, la Vânători — Mehedinți.

Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Măzăreni, 4 ani și o lună, din 1951.

PUICEA, Dicu. Profesor arestat în 1959. A murit la închisoarea Botoșani.

PUICEA, Gheorghe. Țăran din județul Mehedinți. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PUICEA, Ion. Din Arad. Membru P.N.Ț. Condamnat.

PUICEA, Ion-Dumitru. Locotenent-colonel din cadrul Regimentului 95 Infanterie. Condamnat la moarte și executat în septembrie 1951.

PUICEA, Virgil. Din județul Mehedinți. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Olaru, 4 ani și o lună, din 1951.

PUIDEI, Alexandru. Țăran din regiunea Huedinului. Arestat și condamnat pentru că le acordase sprijin partizanilor anticomuniști din grupul Capotă — Dejeu.

PUIU, Alexandra T. Născută în 1899, la Durlești — Chișinău (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, pentru apartenență la secta inochentiștilor.

PUIU, Ana. Vezi Puiu, Petre V.

PUIU, Ana Gh. Născută în 1884, în comuna Prajila — Florești (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în ținutul Amur. Numele i-a fost reabilitat în 1991.

PUIU, Andrei (al lui Gheorghe). Născut în 1902, în comuna Ceahor — Bucovina. Deportat de sovietici, la muncă forțată. A murit în 1945, într-un lagăr de la Permi. Numele său apare, alături de alte 50, pe troița comemorativă din comună.

PUIU, Anton. Din comuna Prajila — Florești (Basarabia). Arestat de sovietici, în 1948. Deportat într-un lagăr de muncă forțată.

PUIU, Aristide H. (frate cu Puiu, Gogu H. și Ion H. și cumnat cu Puiu, Constantin-Costică A.). Născut la 14 aprilie 1914, în Grecia. Stabilizat, prin colonizare, în Dobrogea. Domiciliat la Constanța (str. Al. Lahovary, nr. 85). Profesor de istorie. Arestat la 17 iulie 1949, fiind învinuit că îi găzduise la el, în noaptea de 5 spre 6 decembrie 1946, pe fratele Gogu și pe cumnatul Constantin (Costică) Puiu și că în 1949, de Paște, se duseseră în comuna Mihail Kogălniceanu, să-și vadă familia, și îl întâlnească și pe

Gogu Puiu. Torturat la Securitatea Constanța și achitat, prin sentința 544/7.10.1949 a Tribunalului Militar Constanța, din lipsă de probe concludente. Eliberat în 1950.

PUIU, Aurel. Din comuna Tereblecea. Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, în Siberia și exterminat acolo.

PUIU, Constantin. Din Vatra Dornei. Condamnat, prin decizia M.A.I. 377/30.08.1951, la 12 luni de muncă forțată.

PUIU, Constantin (Costică) A. (cumnat cu Puiu, Aristide H., Gogu H. și Ion H.). Născut la 15 mai 1907, în comuna Ecaterina — Grecia. Domiciliat în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Tatăl a 5 copii.

Curier al grupului de partizani conduși de Gogu Puiu. I-a găzduit pe partizani și i-a transportat pe aceștia, cu caruța. Arestat la 17 iulie 1949, torturat la Securitatea Constanța, de Nicolae Doicanu și condamnat, prin sentința 544/7.10.1949 a Tribunalului Militar Constanța, semnată de colonelul Constantin Pavelescu, la 15 ani de muncă silnică. Trimis la Gherla și, de acolo, la Timișoara, unde a fost executat, din ordinul lui Alexandru Nicolski, la 9 martie 1950. Moartea i-a fost înregistrată abia după 7 ani.

PUIU, Daria V. Vezi Puiu, Victor I.

PUIU, Domnica. Din comuna Stănești — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice.

PUIU, Dumitru. Din satul Puieni — Hliboca (Bucovina). Una dintre cele 22 de victime ale represiunii sovietice din sat.

PUIU, Ecaterina (a lui Marcu). Din comuna Stănești — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice.

PUIU, Elisabeta. Născută la 21 iunie 1924, la Cupca — Storojineț (Bucovina). Refugiata, în urma invaziei sovietice, la Igrăș — Timiș (nr. 591), pe malul Mureșului. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PUIU, Florea T. Născut în 1889, în comuna Natalievca — Fălești (Basarabia).

Victimă a represiunii sovietice din 1941.

PUIU, Floria. Născută la 25 decembrie 1922, la Igrăș — Timiș (nr. 591). Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

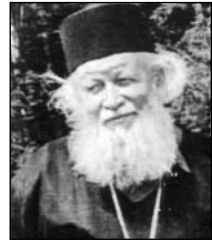
PUIU, Georgeta. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, 4 ani.

PUIU, Gheorghe. Născut în Grecia. Domiciliat în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Arestat la 26 iulie 1949 și condamnat, prin sentința 65/2.02.1950 a Tribunalului Militar Constanța, semnată de colonelul Constantin Pavelescu, la 20 de ani de muncă silnică.

PUIU, Gheorghe. Țăran arestat pentru împotrivire la colectivizare. Detenția la Râmnicu-Sărat (de la 16 ianuarie 1951) și în lagăre de muncă forțată.

PUIU, Gheorghe C. Născut în 1885, în comuna Durlești — Chișinău (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Tiumen, pentru apartenență la secta inochentiștilor.

PUIU, Gheorghe-Gherontie (apare și în Dictionar F—G, cu numele greșit de GHERONȚIE, Puiu). Născut în 1933. Orfan crescut de familia lui Ilie Puiu, din comuna Todirești — Neamț. Absolvent de 4 clase primare.

În timpul războiului, s-a adăpostit în conacul boierului Buțureanu. După război, a intrat în ucenicie, la Mănăstirea Neamț, la părintele Păslaru. De tânăr, a avut viziuni cu Maica Domnului. În 1959, toți călugării de la Neamț au fost arestați de Miliție și duși, cu dubele, la muncă forțată, în Fabrica de Textile din Iași. Tuns, ras, bătut și batjocorit. Gherontie Puiu a fugit din baracă, după 3 săptămâni, dar a fost prins și arestat, fiind acuzat că i-ar fi atacat pe milițieni și ar fi încercat să îi omoare. Condamnat la 15 ani de muncă silnică. Detenția la Periprava, unde a fost recunoscut de un fost consătean, care ajunsese brigadier, și care a reușit să-l trimită la Tulcea, la descărcat șleपुरi. De acolo, a fugit și, ajutat de un șofer, a ajuns la Timișul de Sus. A urcat în munți, unde s-a ascuns într-o peșteră, în care și-a improvizat și un mic altar și a trăit,

timp de un deceniu, izolat, ca sihastru. Abia în 1970 a coborât, pentru a-l vedea pe tatăl său adoptiv care, între timp, trecuse prin anchetele Securității și îl credea mort pe Gherontie (îi făcuse și cruce la cimitir). După întâlnirea cu Ilie Puiu, s-a întors în munți. În 1989 a revenit la Mănăstirea Neamț, a urmat Seminarul Teologic și a ajuns diacon, apoi preot (în 1992). Ieromonah. A suferit un atac cerebral, în 1995, și a paralizat. La Spitalul din Bușteni, a avut o revelație: Fecioara Maria l-a vindecat, însărcinându-l să construiască o mănăstire, sub Crucea de pe Caraiman. Refăcut miraculos, părintele Gherontie Puiu s-a dedicat ridicării Mănăstirii Caraiman, din Bușteni, cu hramul Înălțării Sfintei Cruci, luptându-se cu toate dificultățile și piedicile. În prezent, este starețul Mănăstirii Caraiman și duhovnic. Mesajul spiritual al părintelui este: *“Să ne întoarcem la rugăciune și la bunătate! Înțelepciunea este pacea!”*.

PIIU, Gogu H. (frate cu Puiu, Aristide

H., Ion H. și cumnat cu Puiu, Constantin-Costică A.). Născut la 23 ianuarie 1918, în comuna Gramaticova — Macedonia. Stabilă, prin colonizare, în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Fiul lui Hristu, preotul ortodox din comună, și al Elenei. Membru al Mișcării Legionare, din 1934. Încorporat în 1939, în Regimentul 40 Infanterie Bazargic. Din 1940, caporal în cadrul Batalionului de Gardă al generalului Ion Antonescu, până în 1942, când a fost descoperit ca legionar și trimis pe front. A trecut granița în Bulgaria, pe la Negru-Vodă, ca emigrant politic. A stat la Sofia și la Gornabania, în grupul de legionari români. În 1944 a fost transportat în Germania și a făcut parte din grupul de legionari al lui Ilie Gârneață. De la Erfurt a plecat la Viena, unde l-a găsit capitularea Germaniei, din 1945. Transportat în Italia și ținut în lagărul de la *Cinecita*, apoi într-un lagăr din regiunea Regia-Emilia (nordul Italiei). A plecat la Milano

și, apoi, la Innsbruck, în zona britanică. A colaborat, în Austria și Italia, cu serviciile de informații franceze și americane. După un conflict cu un ofițer austriac, la Salzburg, a fost condamnat, la 10 august 1946, la 6 luni de detenție. Eliberat la 1 martie 1947. La 28 martie 1947, a plecat spre România, împreună cu Enache Pitulea, prin Graz și Budapesta, cu un pașaport fals, sub numele de Ali Ahmed Osman, cetățean albanez. La 3 aprilie a ajuns la Oradea. Arestat la 4 aprilie 1947, torturat în anchete, la Securitățile din Oradea și Constanța și condamnat, prin sentința 399/19.03.1947 a Tribunalului Militar București, la 1 an de închisoare, pentru “înlaltă trădare” și “trecere frauduloasă a frontierei”. Eliberat în iunie 1948, de la Curtea Martială din București. A plecat în Dobrogea și a început să organizeze mișcarea de rezistență anticomunistă de acolo, stabilind în Pădurea Babadag centrul celor aprox. 30 de grupuri care acționau deja, hărțuind trupele de securitate. În ianuarie 1949 a devenit comandantul partizanilor din Dobrogea. În iulie 1949 a mers, împreună cu Iancu Beca și Nicolae Hașoti, la Cobadin — Constanța, pentru a se întâlni cu preotul Dumitru Mihăilescu, împreună cu care hotărâseră să organizeze un stat major al rezistenței din Dobrogea. Din cauza unui denunț, casa lui Ion Adam (în care Gogu Puiu se întâlnise și cu soția sa, Olimpia) a fost înconjurată de trupe de securitate și Gogu Puiu a fost somat, la 18 iulie 1949, ora 13.00, să se predea. El a refuzat și a deschis focul. În jurul orei 14.00 și-a terminat muniția și, pentru a nu fi prins, s-a aruncat în ultima grenadă, care i-a sfărțecat pieptul, omorându-l pe el, dar rănind și câțiva securiști.

PIIU, Hristu N. (zis Litu). Elev de 19 ani. Împușcat de soldați sovietici, la 5 septembrie 1944, în fața casei sale din comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța.

PUIU, Iacov V. Vezi Puiu, Victor I.
PUIU, Ilie (tatăl adoptiv al lui Puiu, Gheorghe-Gherontie). Țăran din Todirești — Neamț. Prizonier, 12 ani, în lagăre sovietice de muncă forțată. Anchetat de Securitate.

PUIU, Ilie C. Născut la 2 iunie 1927, în Dobrogea. Parașutat, în 1951, împreună cu Gheorghe Bârsan, M. Bohn, C. Săplăcan și W. Sprindler, pentru a întreprinde acțiuni împotriva regimului comunist. Arestați, judecați și condamnați la moarte. Executați la 26 decembrie 1951, la Jilava.

PUIU, Ioan I. Născut la 11 mai 1906, la Brașov. Unchiul lui Nicolae Vlad, șeful organizației anticomuniste *Garda Tineretului Român*. Arestat și deținut, după 1948, la Cetățuia (Brașov), Jilava, Malmaison, Uranus. Rearestat în iunie 1958 și torturat, pentru a fi forțat să dea declarații care să îl incrimineze pe nepotul său. Nereușindu-se acest lucru, a fost condamnat, ca "recidivist", la 15 ani de temniță grea. Detenția la Aiud. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A murit la 11 aprilie 1991, în Brașov, la vârsta de 85 de ani. Vezi și Panăitescu, Mircea-Ștefan.

PUIU, Ioan I. Din Brașov (str. Fânariilor, nr. 4). Fiul lui Ioan și al Mariei. Condamnat la 8 ianuarie 1955 și grațiat la 29 decembrie 1955. Rearestat la 25 iunie 1958 și condamnat la 10 ani de închisoare, prin sentința 872/10.10.1958, pentru "uneltire".

PUIU, Ioana. Vezi Puiu, Victor I.

PUIU, Ioana P. Vezi Puiu, Petre V.

PUIU, Ion. Din Puieni — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice.

PUIU, Ion D. Născut la 7 august 1908, în comuna Frătăuții Noi. Țăran pus sub urmărire la 8 septembrie 1950, pentru că îi sprijinise pe partizanii anticomuniști din Bucovina.

PUIU, Ion D. Născut la 24 februarie

1918, în comuna Pomârla, lângă Dorohoi. Domiciliat în București (str. Barbu Delavrancea, nr. 15). Inginer chimist, conferențiar la Politehnica din București. După 1945, preșe-

dinte al T.U.N.Ț., împreună cu Mihai Târția și Augustin Vișa. După arestarea fruntașilor P.N.Ț., în 1947, a încercat să îi organizeze pe membrii partidului și a coordonat redactarea și împrăștierea de manifeste de protest. Acțiunea *trotiliștilor* a fost denunțată Siguranței, de către Alexandru Drăgulănescu și Paul Sava, și la 2 decembrie 1947 au fost arestate peste 30 de persoane. Ion D. Puiu a fost condamnat, prin sentința 242 din februarie 1948, la 22 de ani de muncă silnică. Detenția la Jilava, Aiud (unde a protestat împotriva abuzurilor administrației), în mine de plumb, la Gherla, din nou la Aiud, unde a luat parte la greva din 1957. Pedepsit, a fost trimis, la 10 august 1957, în lotul național-țărăniștilor, la Râmnicu-Sărat, unde a fost unul dintre cei care i-au sprijinit moral pe ceilalți deținuți, prin intermediul convorbirilor în limbaj Morse. După desființarea închisorii Râmnicu-Sărat, la 13 aprilie 1963, a fost dus la Jilava și Aiud, unde a trecut prin *reeducarea* organizată de Gheorghe Crăciun. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

PUIU, Ion H. (zis Tarzan; frate cu Puiu, Aristide H., Gogu H. și cumnat cu Puiu, Constantin-Costică A.). Născut la 25 mai 1922, în comuna Gramaticos (Gramaticova) — Macedonia. Stabilizat, prin colonizare, în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Arestat la 26 iulie 1949, torturat la Securitatea Constanța, de Nicolae Doicaru, și condamnat, prin sentința 544/7.10.1949 a Tribunalului Militar Constanța, semnată de colonelul Constantin Pavelescu, la 20 de ani de muncă silnică, învinuit că menținuse legătura între partizanii anticomuniști, îi sprijinise pe aceștia cu alimente și armament și se ocupase de găzduirea lor. Detenția la Gherla, de unde a fost ridicat, din ordinul lui Alexandru Nicolski, și dus la Timișoara, unde a fost executat, în noaptea de 9 spre 10 martie 1950. Decesul i-a fost înregistrat oficial abia după 7 ani.

PUIU, Ion I. Vezi Puiu, Ion P.

PUIU, Ion P. Născut în 1907, în comuna Trebisăuți — Briceni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan,

împreună cu soția, Pelaghia (n. 1909) și copiii, Nina (n. 1932) și Ion (n. 1935).

PUIU, Ion P. Vezi Puiu, Petre V.

PUIU, Leontina. Din comuna Tereblecea.

Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan, unde a și murit.

PUIU, Lucia-Teodora. Din Dobrogea.

Domiciliu obligatoriu.

PUIU, Marioara. Arestată în vara lui 1953, pentru sprijin acordat celor parașutați pentru a întreprinde acțiuni anticomuniste.

Anchetată la M.A.I. Detenția la Jilava, Mîslea ș.a.

PUIU, Nicolae V. Vezi Puiu, Victor I.

PUIU, Nicolai. Din comuna Boian — Noua Suliță (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1944, în regiunea Onega,

unde a murit de frig, într-unul dintre lagărele de exterminare.

PUIU, Nicon. Din comuna Tereblecea.

Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan, unde a și murit.

PUIU, Nina I. Vezi Puiu, Ion P.

PUIU, Olimpia A. (soția lui Puiu, Gogu H.). Născută la 15 august 1923, în comuna Ecaterina — Salonic (Grecia).

Stabilită în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. I-a găzduit pe șefii grupurilor de partizani anticomuniști din regiune,

hrănindu-i și luând parte la ședințele lor. Prezentă în casa lui Ion Adam, din Cobadin,

în iulie 1949, când soțul ei, Gogu Puiu, împreună cu Iancu Beca, Nicolae Hașoti,

Dumitru Jarnea și preotul Dumitru Mihăilescu hotărâseră extinzerea rezistenței anticomuniste în sudul Dobrogei. La

18 iulie 1949, Gogu Puiu a căzut în luptele cu Securitatea, iar Olimpia, care era gravidă, a fost arestată. Torturată în ancheta

Securității Constanța, de către Nicolae Doicaru și condamnată, prin sentința

544/7.10.1949 a Tribunalului Militar Constanța, la 7 ani de închisoare. Detenția la Văcărești, unde a născut-o pe Zoe, în

1950.

PUIU, Pavel. Din comuna Prajila — Florești (Basarabia). Condamnat de sovietici, pe motive politice.

PUIU, Pelaghia. Vezi Puiu, Ion P.

PUIU, Petre P. Născut la 18 august 1933, în comuna Potlogi-Titu. Țăran care s-a împotrivit colectivizării, în toamna

lui 1960, insultându-i pe activiștii de partid care îi forțat pe oameni să se înscrie în G.A.C. Arestat și condamnat la 48 de luni de muncă forțată.

PUIU, Petre V. Născut în 1903, în comuna Malcoci — Ialoveni (Basarabia).

Acuzat de “colaboraționism” și deportat de sovietici, în 1949, în Tiumen, împreună

cu soția, Ana (n. 1909) și copiii, Xenia (n. 1932), Ion (n. 1939) și Ioana (n. 1941).

PUIU, Pintilie. Din Roman. Condamnat.

PUIU, Traian I. Născut la 28 februarie

1913, la Cobadin — Constanța. Membru al Mișcării Legionare. Primar al Constanței,

după 6 septembrie 1940. A fugit din țară, după eșecul rebeliunii legionare din

ianuarie 1941, prin Bulgaria, și a ajuns la Frankfurt, la 13 martie 1941, și Rostock,

fiind unul dintre cei care l-au ajutat pe Horia Sima să fugă în Italia. Din această

cauză, s-a aflat, la 13 decembrie 1942, împreună cu Nicolae Petrașcu, printre

cei 40 de legionari arestați de autoritățile germane și trimiși în lagărul de la Buchenwald.

După ce lagărul a fost bombardat de Aliați, s-a refugiat la Viena, unde a fost numit,

de Horia Sima, comandant-general ajutor, împreună cu alți doi legionari (gradul

respectiv fusese înființat chiar în 1944). A susținut “guvernul” român de la Viena

și, după capitularea Germaniei, a deschis un birou de intermediari și schimburi de

locuințe, căutând să reprezinte interesele românilor din Viena. Nicolae Petrașcu

fiind trimis în România, Traian Puiu a fost numit secretar-general al Mișcării

Legionare, fiind însărcinat cu revitalizarea acesteia în diasporă. Pentru că era un

element incomod pentru regimul comunist, Mihai Gavriluc, șeful Direcției de Informații

Externe a Securității (fost legionar, agent al Siguranței și al N.K.V.D.-ului), a decis

ca Nicolae Doicaru (fost legionar) și Aurel Mois să îl aducă pe Traian Puiu în țară.

În acest scop, Mois i-a creat agentei cu numele de cod *Gerda*, de la Berlin, înlesnirile

financiare necesare pentru a închiria un apartament la Viena. După ce s-au aflat

în posesia locuinței, Nicolae Doicaru și Aurel Mois, împreună cu Vasile Angelescu,

Dumbravă și medicul Lerescu, s-au dus la Viena. Traian Puiu a căzut în

capcană, la 28 ianuarie 1958: prins în apartament, a fost imobilizat, drogat și suit într-un portbagaj special, din mașina răpitorilor. După îndeplinirea misiunii, *Gerda* a anulat contractul de închiriere și s-a întors la Berlin. Între timp, locuința lui Traian Puiu a fost spartă de un infractor internațional plătit de Securitatea română, care a luat din casa liderului legionar toate actele. În Ungaria, răpitorii și-au schimbat mașina cu o alta, adusă de Vasile Turcu și condusă de șoferul Nicolaescu. Puiu a fost anchetat la M.A.I. și condamnat la muncă silnică pe viață. Detenția la Aiud, de unde a fost eliberat, prin grațiere, în 1964. S-a stabilit la Constanța, unde a și murit.

PUIU, Vasilisia I. Născută în 1926, în orașul Anenii Noi. Victimă a represiunii sovietice, în 1945.

PUIU, Victor. Țăran din județul Alba. Arestat pentru că îi sprijinise pe partizanii anticomuniști din muntele Băișoara, conduși de Diamandi Ionescu. Torturat la Securitatea Sibiu și condamnat, prin sentința 937/1.12.1950, semnată de colonelul Vasile Vlase, la 6 ani de închisoare.

PUIU, Victor I. Născut în 1896, la Drăgănești — Sângerei. Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Ioana și copiii, Daria (n. 1924), Nicolae (n. 1926) și Iacov (n. 1928).

PUIU, Victor-Visarion. Născut la 27 februarie 1879, la Pașcani. Absolvent al Seminarului Teologic (Roman și Iași), al Facultății de Teologie din București și al Academiei de la Kiev. Tuns monah ortodox, la 22 decembrie 1905, la Roman. La 25 decembrie, de Ziua Nașterii Domnului, hirotonit diacon. Hirotonit preot ortodox, în 1908. Vicar al eparhiei Dunării de Jos (1909), director al Seminarului Teologic *Sf. Andrei* din Galați și al Seminarului din Chișinău, exarh al mănăstirilor din Basarabia. Episcop al Argeșului (17 martie 1921), episcop al Hotinului (1923) și Mitropolit al Bucovinei (după 17 octombrie 1935) și Transnistriei (1942-44). La 23 august 1944, mitropolitul Visarion Puiu se afla la Zagreb, pentru a hirotoni un arhieru al Bisericii Ortodoxe Croate. Nu s-a mai întors în țară, fiind conștient

că urma să fie arestat, pentru că ocupase o demnitate publică în Transnistria. A trecut prin Germania și pe la Viena, unde a refuzat un post de “ministru al culturii” în guvernul-fantomă al românilor de acolo. La 21 februarie 1946, Tribunalul Poporului din București l-a condamnat, în lipsă, pe mitropolitul Visarion Puiu, la moarte, iar Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a fost obligat de comuniști să-l depună din treaptă, la 28 februarie 1950. Visarion Puiu a fost, între 1949 și 1958, întâistătătorul Episcopiei Ortodoxe Române de la Paris, atașate Sinodului Bisericii Ruse din exil, care își avea sediul la New York. A murit la 10 august 1964 și a fost înmormântat în Cimitirul Montparnasse din Paris. Reabilitat de Biserica Ortodoxă Română, în septembrie 1990.

PUIU, Virgil I. Născut la 30 august

1925, în comuna Cișlău. Domiciliat la Eforie Nord. Absolvent al Liceului Militar din Iași, al Școlii de Ofiteri de Marină din Constanța și al Facultății de Construcții Civile

din București. Arestat la 12 iulie 1948 și condamnat, prin sentința 318/19.06.1949 a Tribunalului Militar Constanța, la 10 ani de muncă silnică. Detenția la Constanța, Jilava, Aiud, Gherla, în lagărul de la Poarta Albă și în minele de plumb de la Baia Sprie. Eliberat la 5 octombrie 1955. A murit la 13 august 1990, la Eforie Nord.

PUIU, Virginia D. Născută la 12 octombrie 1955, în Bărăgan, unde erau deportați părinții ei. Domiciliu obligatoriu, 2 luni.

PUIU, Visarion. Născut la 5 iunie 1913, în comuna Tureta (Basarabia). Preot ortodox, paroh la Negrești — Neamț și la Iași. Arestat și deținut administrativ, între 14 octombrie 1949 și 1 iunie 1955. Rearestat în 1959, torturat la Securitate și condamnat, de Tribunalul Militar Iași, la 7 ani de închisoare, pentru “uneltire împotriva ordinii sociale”. Eliberat, prin grațiere, în 1964. Reîncadrat ca preot, în

parohiile Sărata-Dobreni și Gârcina — Neamț.

PUIU, Visarion. Țăran din comuna Manoleasa, din regiunea Dorohoiului. Condamnat, prin decizia M.A.I. 377/30.08.1951, la 6 luni de muncă forțată.

PUIU, Xenia P. Vezi Puiu, Petre V.

PUIU, Zoe (fiica lui Puiu, Gogu H. și Olimpia A.). Născută în 1950, la închisoarea Văcărești, unde era închisă mama sa.

PUIUȚ, Augustin. Născut la 11 martie 1910, în comuna Brănișca — Hunedoara. Preot ortodox, paroh la Gialacuta și Furcușoara. Arestat la 15 aprilie 1952 și deținut. Eliberat la 28 aprilie 1954. Rearestat în 1958, anchetat cu brutalitate de echipa lui Gheorghe Enoiu și condamnat într-unul dintre loturile înscenate în jurul lui Constantin (Puiu) Atanasiu.

PUKLYACS, Elisabeta. Născută la 22 octombrie 1924, la Timișoara. Arestată de N.K.V.D., la 16 ianuarie 1945, și deportată la muncă forțată. A revenit în țară la 26 august 1946.

PULBERE, Ana. Vezi Pulbere, Ivan E.

PULBERE, Ivan E. Născut în 1881, în comuna Gaspar — Edineț (Basarabia). Țăran înstărit. Victimă a represiunii sovietice din 1949, împreună cu soția, Ana (n. 1881).

PULBERE, Leonid A. Născut în 1922, la Chișinău — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1941, în regiunea Akmolinsk, împreună cu soția, Ludmila (n. 1924).

PULBERE, Ludmila. Vezi Pulbere, Leonid A.

PULBERE, Victor. Arestat în 1965. Detenția la Aiud, 3 ani și 9 luni. Eliberat la 19 mai 1969.

PULCA, Victor. Chestor de poliție din Cluj. Unchi al lui Ion Dacian, faimosul artist liric. Arestat în 1948. Detenția la M.A.I., Jilava, Făgăraș, Aiud ș.a., 17 ani.

PULEAC, Ioan. Țăran din comuna Groseni — Arad. Membru al organizației anticomuniste *Mișcarea de Eliberare Națională*. Condamnat în 1951, de Tribunalul Militar Timișoara, la 10 ani de închisoare. Eliberat în 1961 (după alte surse, ar fi murit în 1951, la închisoarea Gherla).

PULKA, Natanael. Farmacist din comuna Deta — Timiș. Proprietar de farmacie (Deta) și de terenuri în comuna Gataia — Timiș. Arestat de Securitate, în noaptea de 7 spre 8 martie 1949, împreună cu soția. Li s-a confiscat averea și li s-a permis să ia cu ei bunuri cântărind, în total, numai 20 de kilograme. Deportați la Beiuș — Bihor.

PULMER, Elisabeth. Vezi Pulmer, Kaspar.

PULMER, Kaspar. Din comuna Lovrin — Timiș. De etnie germană (șwab). Domiciliu obligatoriu, împreună cu soția sa, Theresia (născută Dombach) și cu fiica lor, Elisabeth, în Bărăgan, la Urleasca-Măzăreni, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PULMER, Theresia. Vezi Pulmer, Kaspar.

PULPĂ, Gheorghe S. Născut la 15 mai 1902, în Grecia. Stabilizat, prin colonizare, în comuna Sarighiol din Deal — Tulcea. Partizan anticomunist din grupul fraților Fudulea. Împușcat mortal într-o confruntare cu Securitatea, în noaptea de 29 spre 30 iulie 1949, la marginea comunei Panduru.

PUMNEA, Maria. Vezi Pumnea, Vasile D.

PUMNEA, Vasile D. Născut în 1883, în comuna Sturzeni — Râșcani (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Maria (n. 1890).

PUNARIU, Ilarie. Născut la 10 iulie 1916. Țăran din Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PUNCĂ, Rudolf. Țăran născut la Timandru — Brașov. Arestat în 1951. A murit la 2 august 1951, în lagărul Culmea 5, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PUNDICHI(I) (în continuare, vom opta pentru varianta cu un singur *i* final a acestui nume de familie), **Constantin.** Născut la 2 iulie 1946, în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, din 1951. Stabilizat la Dudeștii Noi — Timiș.

PUNDICHI, Dumitru. Născut la 6 aprilie 1927, în Bulgaria. Domiciliat în

comuna Ovidiu — Constanța. Condamnat, de Tribunalul Militar Constanța, la 7 ani de temniță grea.

PUNDICHI, Dumitru. Născut la 4 iunie 1928, în comuna Livezi — Grecia. Domiciliat în comuna Mihai Viteazul — Constanța. Arestat la 29 noiembrie 1957 și condamnat, de Tribunalul Militar Constanța, la 15 ani de muncă silnică.

PUNDICHI, Dumitru. Născut la 23 august 1935, în Babuc — Bulgaria. Stabilizat în comuna Dudeștii Noi — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PUNDICHI, Dumitru H. Născut la 3 octombrie 1935, în Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani.

PUNDICHI, Dumitru N. Născut la 13 iulie 1954, la Fundata — Ialomița, în Bărăgan, unde erau deportați părinții săi, originari din comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, 1 an.

PUNDICHI, Elena I. Născută la 25 iunie 1928, în Bulgaria. Domiciliată în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și 3 luni, de la 18 iunie 1951.

PUNDICHI, Florica H. Născută la 10 iulie 1955, în Bărăgan, unde erau deportați părinții săi. Domiciliu obligatoriu, o lună, după care s-a stabilit, cu părinții, la Constanța.

PUNDICHI, Gheorghe N. Născut la 19 martie 1931, în Bulgaria. Domiciliat în comuna Ovidiu — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 ianuarie 1951.

PUNDICHI, Gheorghe V. Născut la 16 aprilie 1943, în comuna Ceamurlia de Sus — Tulcea. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună.

PUNDICHI, Maria T. (probabil, aceeași cu PÂNDICHI, Maria). Născută la 4 decembrie 1937, în Dobrogea. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și 7 luni, de la 18 iunie 1951.

PUNDICHI, Nicolae T. Născut la 19 august 1933, în Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună.

PUNDICHI (sau PÂNDICHI), Vanghele. Născut la 13 februarie 1912, la Căndrova

— Grecia. Stabilizat la Dudeștii Noi — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Dâlga, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PUNDICHI, Vanghele Gh. Născută la 6 mai 1905. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PUNDICHI, Victoria. Născută la 1 ianuarie 1939, în Babuc — Bulgaria. Stabilizată la Dudeștii Noi — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, din 1951.

PUNGAN, Iulian. Arestat în octombrie 1958 și anchetat la Securitatea din Turnu-Severin, fiind acuzat că ar fi făcut parte, în timpul liceului, din organizația legionară anticomunistă, *Grupul Mehedintii II*.

PUNGĂ, Alexandra. Vezi Pungă, Constantin I.

PUNGĂ, Constantin I. Din Ocnița — Basarabia. Deportat de sovietici, la 6 iulie 1949, în ținutul Amur, împreună cu soția, Alexandra și fiicele, Ecaterina (n. 1927), Olga (n. 1934), Sofia (n. 1936) și Vera (n. 1941).

PUNGĂ, Ecaterina C. Vezi Pungă, Constantin I.

PUNGĂ, Efim I. Născut în 1888, în comuna Cimișeni — Criuleni (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice, în 1944. Reabilitat, post-mortem, în 1991.

PUNGĂ, Elena. Vezi Pungă, Mihai Gh.

PUNGĂ, Eudochia I. Născută în 1896, la Lipnic. Deportată de sovietici, în 1949, împreună cu fiica, Lidia (n. 1939).

PUNGĂ, Feodora. Vezi Pungă, Hari-ton I.

PUNGĂ, Gheorghe V. Născut în 1897, la Ocnița — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1945, la 20 de ani de muncă silnică, pentru că i-ar fi "trădat" pe activiștii comuniști sovietici, în perioada 1940-41.

PUNGĂ, Hariton I. Născut în 1898, în comuna Sălcuța — Căușeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Feodora (n. 1908), fiica, Elena (n. 1928) și copiii acesteia, Victor și Gheorghe.

PUNGĂ, Ion. Din Podul Turcului, lângă Tecuci. Colonel de jandarmi. Arestat și condamnat. Detenția la Aiud, unde a

trecut prin *reeducarea* coordonată de Gheorghe Crăciun (1962-64).

PUNGĂ, Lidia. Vezi Pungă, Eudochia I.

PUNGĂ, Mihai (fiul lui Pungă, Zenovia). Născut la 16 noiembrie 1943, la Ocnîța — Hotin (Basarabia). Refugiat, împreună cu părinții, din calea trupelor sovietice, la Birda — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PUNGĂ, Mihai Gh. Născut în 1922, la Hădărăuți — Ocnîța (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, la Amur, împreună cu soția, Elena (n. 1926).

PUNGĂ, Mircea. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, din 1951.

PUNGĂ, Olga C. Vezi Pungă, Constantin I.

PUNGĂ, Sofia C. Vezi Pungă, Constantin I.

PUNGĂ, Vasile D. Născut în 1909, la Ocnîța — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1945, pentru că îi denunțase autorităților române pe activiștii comuniști care terorizaseră populația românească, în perioada 1940-41.

PUNGĂ, Vera C. Vezi Pungă, Constantin I.

PUNGĂ, Zenovia. Născută la 20 august 1920, la Ocnîța — Hotin (Basarabia). Refugiată la Birda — Timiș (nr. 38). Domiciliu obligatoriu, împreună cu fiul ei, Mihai, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PUNI, Emil. Descendentul unei familii greco-catolice din Ardeal. Superiorul Provincial din România al Ordinului Iezuiților. A venit din Italia, pentru a-și vedea părinții. Arestat în 1951, anchetat la Ghencea și condamnat, pentru "spionaj în favoarea Vaticanului". În 1953, se afla în lagărul de muncă forțată de la Murfatlar, împreună cu peste 100 de deținuți, printre care și preotul greco-catolic Ion Mereu, împreună cu care săvârșea zilnic liturghia.

PUNKL, Ana. Născută în 1925, la Giera — Timiș. De naționalitate germană. Arestată la 15 ianuarie 1945 și deportată în URSS, la muncă forțată, unde a și murit, în 1946, în condiții de exterminare.

PUNKL, Josef. Născut în 1927, la Parta — Timiș. Ridicat de sovietici, la 15 ianuarie 1945, și deportat la muncă forțată. A murit în condiții de exterminare.

PUNKL, Maria. Născută la 25 aprilie 1923, la Giera — Timiș. Ridicată de sovietici, la 15 ianuarie 1945, și deportată la muncă forțată. A murit în condiții de exterminare.

PUNTEA, Alexandra. Vezi Puntea, Ion F.

PUNTEA, Ana. Vezi Puntea, Pan-telei M.

PUNTEA, Ana D. Vezi Puntea, Dumitru M.

PUNTEA, Dumitru M. Născut în 1907, în comuna Caracușenii Vechi — Briceni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Raisa (n. 1906) și fiicele, Olga (n. 1936), Ana (n. 1940) și Valeria (n. 1944).

PUNTEA, Dumitru N. Vezi Puntea, Nicolae M.

PUNTEA, Eva. Născută în 1922, în comuna Caracușenii Vechi — Briceni (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1951, în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu fiica, Maria (n. 1944).

PUNTEA, Gheorghe I. Vezi Puntea, Ion F.

PUNTEA, Ion F. Născut în 1902, în comuna Caracușenii Vechi — Briceni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1951, în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Alexandra și copiii, Olga (n. 1939), Vasile (n. 1941) și Gheorghe (n. 1946).

PUNTEA, Maria. Vezi Puntea, Eva.

PUNTEA, Maria S. Născută în 1929, în comuna Tabani — Briceni (Basarabia). Condamnată de sovietici, în 1959, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*.

PUNTEA, Mihail V. Născut în 1876, în Basarabia. Reprimat în 1941, fiind acuzat de "activitate antisovietică". Reabilitat, post-mortem, în 1990.

PUNTEA, Nicolae M. Născut în 1909, în comuna Caracușenii Vechi — Briceni (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună

cu soția, Vera (n. 1908) și copiii, Vasile (n. 1942) și Dumitru (n. 1944).

PUNTEA, Olga D. Vezi Puntea, Dumitru M.

PUNTEA, Olga I. Vezi Puntea, Ion F.

PUNTEA, Pantelei M. Născut în 1913, în comuna Caracușenii Vechi — Briceni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Ana (n. 1915).

PUNTEA, Raisa. Vezi Puntea, Dumitru M.

PUNTEA, Valeria D. Vezi Puntea, Dumitru M.

PUNTEA, Vasile I. Vezi Puntea, Ion F.

PUNTEA, Vasile N. Vezi Puntea, Nicolae M.

PUNTEA, Vera. Vezi Puntea, Nicolae M.

PUP, Constantin. Din comuna Iam — Banat. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, la Dropia, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PUPĂLAPTE, Ioan. Născut în 1929, în comuna Islaz — fostul județ Romani. Stabilizat, prin colonizare, la Tuzla — Constanța. Țăran arestat la 8 octombrie 1951, torturat în ancheta Securității Constanța, de sublocotenentul Constantin Pricop și condamnat, prin sentința 899/29.12.1951 a Tribunalului Militar Constanța, la 7 ani de muncă silnică, pentru apartenență la organizația “subversivă” din comuna Straja, condusă de Vasile Georgescu și care, prin intermediul preotului Dumitru Mihăilescu, îi găzduise și le oferise sprijin partizanilor anticomuniști din grupul lui Gogu Puiu. Detenția la Peninsula, Gherla ș.a.

PUPĂZĂ, Alexandru M. Născut în 1910, în comuna Pivniceni — Dondușeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Tamara (n. 1920) și fiica, Victoria (n. 1943).

PUPĂZĂ, Cosma. Născut în 1928, în comuna Popeștii de Jos — Drochia (Basarabia). Elev la Școala Pedagogică

din Soroca. Arestat de sovietici, la 11 iulie 1947 și condamnat la 10 ani de muncă silnică, pentru că făcuse parte din organizația *Arcașii lui Ștefan*. Detenția la Novosibirsk.

PUPĂZĂ, Cosma. Prizonier în URSS, revenit în România la 30 noiembrie 1955. Arestat la 1 decembrie 1955 și trimis la Gherla.

PUPĂZĂ, Efimia. Născută în 1888, în comuna Pivniceni — Dondușeni (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Tiumen.

PUPĂZĂ, Gheorghe. Din comuna Tarnauca — Herța. Deportat de sovietici, în 1945, în lagărele de exterminare din regiunea Lacului Onega.

PUPĂZĂ, Gheorghe Gh. Născut la 13 iulie 1913, în comuna Segarcea — Dolj. Țăran arestat în 1951. Detenția în lagărul de la Poarta Albă, unde a murit la 2 octombrie 1952, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PUPĂZĂ, Ion. Din comuna Tarnauca — Herța. Deportat de sovietici. Exterminat în Gulag.

PUPĂZĂ, Minu. Din comuna Proboțești — Herța. Ridicat de N.K.V.D. și deportat la muncă forțată, în Karelia finlandeză.

PUPĂZĂ, Nicolae. Vezi Pupăză, Olga O.

PUPĂZĂ, Olga O. Născută în 1902, în comuna Corbu — Dondușeni (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Tiumen, din motive politice, împreună cu fiul, Nicolae (n. 1935).

PUPĂZĂ, Roland. Desenator la *Animafilm*. Condamnat de Tribunalul Militar București, pentru “uneltire”. Detenția la Jilava, Gherla ș.a.

PUPĂZĂ, Tamara. Vezi Pupăză, Alexandru M.

PUPĂZĂ, Victoria Al. Vezi Pupăză, Alexandru M.

PUPCA, Bosca. Născut la 26 mai 1937, în comuna Bazarghian — Bulgaria. Stabilizat, prin colonizare, în Banat. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții și fratele său, Gheorghe, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PUPCA, Gheorghe. Născut la 20 aprilie 1935, în comuna Bazarghian — Bulgaria. Vezi Pupca, Bosca.

PURA, Nicolae. Născut la 14 septembrie 1913, în comuna Cășeu — Cluj. După ce a urmat doi ani la Academia Teologică Greco-Catolică din Cluj, a fost trimis de episcopul Iuliu Hossu, în 1934, la Colegiul Pontifical

De Propaganda Fide, de la Roma. În 1938, a fost hirotonit preot greco-catolic, în biserica Colegiului *Pio Romeno*, de către preotul Alexandru Evreinoff. În același an, după ce și-a luat licența, a revenit în țară, fiind numit arhivar, secretar episcopal și duhovnic la Academia Teologică din Cluj. De la 1 octombrie 1943, a ținut și cursurile de Ascetică, la aceeași Academie. A rămas, împreună cu Iuliu Hossu, în Transilvania de Nord, pe toată perioada ocupației hortiste. La 14 martie 1947, a fost avansat canonic prebendat, iar la 8 octombrie i s-a încredințat funcția de rector al Academiei Teologice din Cluj. În septembrie 1948, Nicolae Pura a fost numit provicar-general episcopal secund și, la cererea Nunțiatunii Apostolice din România, a făcut parte dintr-un teamă, alături de Ioan Cherteș și George Vidican. După arestarea lui Iuliu Hossu și a lui Ioan Cherteș, s-a format un nou teamă, alcătuit din Vasile Ilea, Augustin Prunduș și Nicolae Pura, care a stat ascuns la Cluj, până în 1951, exercitându-și funcția în clandestinitate. Căutat de Securitate, s-a ascuns la Cășeu, de unde a fost arestat, la 3 mai 1953. Condamnat pentru "înaltă trădare". Eliberat la 7 ianuarie 1955. Rearestat la 2 aprilie 1955 și condamnat la 5 ani de închisoare. Eliberat din nou, la 6 octombrie 1955, printr-o amnistie. I s-a stabilit domiciliu obligatoriu la Cășeu. Revenit în 1957 la Cluj, a fost repartizat ca însoțitor al orbului Constantin Enea, iar după 1 an a intrat în serviciul Spitalului Clinic de Adulți. La 1 februarie 1963, a fost transferat la Spitalul Studențesc, ca statistician principal. S-a pensionat la 1 octombrie 1973. În tot acest timp, a continuat să fie, în clandestinitate, Vicar-general și Ordinarius, până la 6 octombrie 1980. După un infarct,

a fost internat la Spitalul din Bacău. A murit la 10 august 1981, fiind înmormântat, după dorința sa, la Mărgineni, într-un mormânt simplu, marcat numai printr-o cruce de lemn și un strat de flori. Iată cum privea Nicolae Pura misiunea preotului: "*Preotul ori este sfânt, ori nu este nimic. Altfel, nu are rost să fie preot*" (din Jurnalul prelatului). Nicolae Pura a publicat mai multe volume: *Spre lumină* (1942), *Acela pe care nu-L știți* (1943), *Pilde* (3 volume: 1941-43), *Sfânta Liturghie* (1943), *Pâinea vieții* (1943), *Ține aprins harul* (1944). A scris și poezie religioasă: poemele *Simfonia Mariei* (396 de strofe) și *Oda* (scrisă în cinstea celor 250 de ani de existență a Bisericii Române Unite cu Roma).

PURCARIU, Mihai T. Născut în 1904, în comuna Șarand — Bihor. Muncitor arestat de Securitatea Oradea. Detenția în lagărul de la Poarta Albă, unde a murit la 29 februarie 1952, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PURCARU, Constantin. Tânăr din comuna Stolnici — Argeș. Angajat la Pitești. În 1987 a lipit pe ziduri, în Pitești, afișe pe care se putea citi: "*Trăiască Libertatea! Jos dictatura comunistă! Jos Ceaușescu!*". În centrul Piteștiului a lipit câteva afișe scrise de mână. Descoperit de Securitate. În iunie 1988 s-a numărat printre semnatarii unui mesaj trimis la Viena. Arestat și anchetat. Autoritățile comuniste nu au mai apucat să-l condamne.

PURCARU, Costică. Din București. Arestat după 1982, pentru atitudine anticomunistă.

PURCARU, Ion. Elev de 18 ani din comuna Vingard — Sibiu. Condamnat în 1950, pentru că sprijinise grupul de partizani al lui Nicolae Dabija.

PURCARU, Ștefan. Condamnat la 15 ani de închisoare. Eliberat prin decretul de grațiere 772/27.09.1962.

PURCAT, Ion I. Născut la 19 februarie 1904, în Cehoslovacia. Domiciliat în comuna Cozieni — Buzău. Arestat la 30 iunie 1951, în lotul organizației anticomuniste *Legiunea Albastră*. Torturat și ucis în 1951, în timpul anchetei.

PURCĂREA, Constantin. Născut la 17 martie 1925, în comuna Teișani —

Prahova. Trimis, în 1939, la o școală de meserii din Germania. În 1947, era student la Politehnică, în Germania. La 11 iunie 1947, a participat la Festivalul Studentesc de la Viena, din sectorul sovietic. Arestat și condamnat la 10 ani de închisoare, pentru că nesocotise ordinul de repatriere. Deținut la Sopron (Ungaria), Lemberg (Polonia) și trimis la muncă forțată, în Munții Urali. La 1 martie 1948 se afla pe valea fluviului Amur, lucrând la defrișări. Acolo a fost găsit de o comisie a *Crucii Roșii* elvețiene, care a constatat că Purcărea nu putea, în nici un caz, să fie “criminal de război”, așa cum fusese calificat de sovietici. În urma intervențiilor elvețienilor, a fost grațiat. În drum spre țară, s-a oprit la Ambasada României de la Moscova, pentru întocmirea actelor. Arestat de NKVD, a fost bătut și trimis, însoțit de un gardian, la Moghilev, cu domiciliu obligatoriu. De acolo a reușit să ajungă, clandestin, la Kiev, în 1953. Și-a informat mama, în România, și aceasta a angajat un avocat pentru a grăbi întocmirea formelor de repatriere. După 6 ani, s-a întors acasă.

PURCĂREA, Eugenia (soția lui Purcărea, Nicolae). Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan.

PURCĂREA, Ion. Arestat în 1950, în lotul partizanilor anticomuniști de la Șuici, împreună cu Dumitru Apostol, Ștefan Ghelmeci, Ileana State și mulți alții.

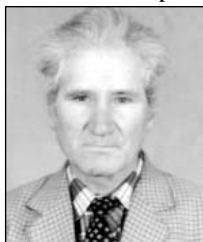
PURCĂREA, Ion. Muncitor din Constanța. Arestat la 2 august 1952, torturat la Securitate și condamnat la 2 septembrie 1952, în același lot cu Ilie Bărbat, în cadrul procesului înscenat pentru “sabotarea” Canalului Dunăre — Marea Neagră. Detenția la Gherla, de unde a fost eliberat, în 1955, după casarea sentinței.

PURCĂREA, Nicolae. Student la Academia Comercială din Brașov. Condamnat în 1948, la 7 ani de închisoare, într-un lot de legionari. Detenția la Pitești și Gherla, unde a trecut prin *reeducare*, fiind torturat de Constantin Juberian și Alexandru Mărtinuș. Eliberat la 29 mai 1956, dar trimis, cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, la Lătești. Rearestat în 1959 și condamnat. Detenția la Aiud,

unde a trecut și prin cea de-a doua *reeducare* (1962-64).

PURCĂREANU, Ion. Arestat în 1948. A primit o condamnare administrativă de 2 ani, dar a fost ținut la închisoare până în noiembrie 1953.

PURCĂREAȚĂ, Constantin R. Născut la 11 mai 1930, în comuna Valea Rea — Constanța. Arestat și anchetat la Securitatea Constanța, timp de 15 zile.

PURCĂRELEU, Dumitru. Născut la 18 aprilie 1922, în comuna Sușița, de pe pârâul cu același nume, de lângă Filiași. Condamnat.

PURCĂRESCU, Constantin I. Născut la 6 aprilie 1902, în comuna Izvoarele-Cujmir — Mehedinți. S-a împotrivit colectivizării, în 1958-59. Arestat la 21 septembrie 1959, torturat la Securitate și condamnat la 6 ani de muncă silnică. Detenția în lagărul de la Periprava, de unde a fost eliberat, prin grațiere, la 9 mai 1964.

PURCĂROIU, Daniel. Preot ortodox din Brașov. Condamnat și deținut.

PURCĂROIU, Iancu-Lucian. Născut în 1939, la Brașov. Director tehnic la Întreprinderea de Autocamioane din Brașov. Destituit pentru că nu intervenise împotriva demonstrației anticomuniste de la 15 noiembrie 1987.

PURCEL, Dumitru P. Născut la 24 octombrie 1921, în comuna Comani — Olt. Arestat la 1 ianuarie 1961, pentru că participase la răscoala țărănească împotriva colectivizării. Torturat la Securitatea Pitești, a primit o condamnare administrativă de 60 de luni. Detenția în lagărul de la Periprava, de unde a fost eliberat, prin grațiere, la 9 mai 1964 (fișa O.T. 140b).

PURCEL, Elizaveta V. Născută în 1900, în comuna Hirova — Călărași (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în regiunea Bureato-Mongolă, din motive politice, împreună cu copiii, Natalia (n. 1930), Maria (n. 1936) și Nicolae (n. 1949).

PURCEL, Gheorghe. Țăran din Răchitele — Cluj. Rudă cu Gheorghe Mihut, partizan anticomunist din grupul fraților Șuşman. Arestat în mai multe rânduri, în perioada 1950-51, și anchetat cu brutalitate.

PURCEL, Gheorghe P. Vezi Purcel, Profirie P.

PURCEL, Maria. Născută în 1913, la Răchitele — Cluj. Arestată în 1951, anchetată la Securitatea Cluj (după eliberare, spunea: “*Am căpătat, în patru luni, patru bătăi ca lumea*”) și condamnată. Detenția la Cluj și Mislea. Eliberată în 1953.

PURCEL, Maria. Vezi Purcel, Elizaveta V.

PURCEL, Maria. Vezi Purcel, Profirie P.

PURCEL, Natalia. Vezi Purcel, Elizaveta V.

PURCEL, Nicolae. Vezi Purcel, Elizaveta V.

PURCEL, Olga. Născută în 1922, la Chișinău — Basarabia. Acuzată de “colaboraționism” și condamnată de sovietici, în 1945, la 5 ani de muncă silnică.

PURCEL, Parascovia P. Vezi Purcel, Profirie P.

PURCEL, Pavel P. Născut în 1911, în comuna Geamăna — Anenii Noi (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1948, la 6 ani de muncă silnică.

PURCEL, Profirie P. Născut în 1899, la Chișinău — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1941, împreună cu soția, Maria (n. 1905) și copiii, Parascovia (n. 1929) și Gheorghe (n. 1938). Reabilitați în 1992.

PURCELAT. Țăran arestat în 1949 și anchetat la Securitatea Târgoviște.

PURCHEREA, Alexandru. Născut la 5 februarie 1910, la Fetești — Ialomița. Instructor de călărie la Sibiu. Membru P.N.Ț. A purtat discuții, în 1946, cu un grup de legionari, în vederea organizării rezistenței anticomuniste din munți. Arestat în 1948 și eliberat după anchetă. Rearestat în 1949 și condamnat, pentru “deținere de aur”.

PURCICĂ, Ana. Vezi Purcică, Gheorghe C.

PURCICĂ, Dumitru Gh. Vezi Purcică, Gheorghe C.

PURCICĂ, Fiodor Gh. Vezi Purcică, Gheorghe C.

PURCICĂ, Gheorghe C. Născut în 1905, în Ialoveni — Basarabia. Acuzat că ar fi colaborat cu Jandarmeria română și condamnat de sovietici, în 1941. A murit în același an, exterminat în anchete. Soția lui, Ana (n. 1903) și fiii, Dumitru (n. 1922), Ion (n. 1931), Fiodor (n. 1935) și Mihai (n. 1940) au fost deportați tot în 1941, în Kazakhstan.

PURCICĂ, Ion Gh. Vezi Purcică, Gheorghe C.

PURCICĂ, Mihai Gh. Vezi Purcică, Gheorghe C.

PURDA, Florian. Muncitor arestat în 1945, la vârsta de 21 de ani, în timpul manifestației anticomuniste de la Timișoara.

PURDEA, Gavril. Din nordul Transilvaniei. Soldat la unitatea militară din Cămpeni. Venit înapoi dintr-o permisie, a adus vestea că în regiunea lui începuseră arestări masive printre foștii legionari și că fusese arestat și unchiul lui. Arestat la 14 iulie 1948, pentru “instigarea” soldaților.

PURDEA, Gheorghe. Preot ortodox din comuna Cornești — Cluj. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Coasta Galeș, Peninsula s.a.

PURDELEA, Emil A. Născut la 12 aprilie 1920, în comuna Borloveni — Caraș-Severin. Țăran domiciliat în comuna Gârbovăt — Caraș-Severin. A vrut să-l pedepsească pe comunistul Iosif Orbulescu, pentru că îi teroriza pe țărani. Ajuns în fața casei acestuia, a tras un foc de armă; intervenind garda comunală, Purdelea l-a lovit, cu muchia toporului, pe unul dintre paznici și l-a rănit și pe șeful garzii. Fiind pus sub urmărire după acest incident, a fugit în pădure, unde s-a întâlnit cu Damaschin Căpățână. A stat ascuns până la 22 mai 1949, când a fost descoperit de Securitate și s-a angajat într-o luptă în cursul căreia a rănit 2 milițieni. În grupul de partizani din care făcea parte Purdelea, se mai aflau: Petru Bejan, Iancu Ghimboase, Gheorghe Ionescu (notar din Teregova),

Iosif Pitic, Vasile Vălușescu ș.a. Pentru iarnă, și-au construit un adăpost în apropierea comunei Prigor. La 1 aprilie 1950, Petru Bejan și Vasile Vălușescu au plecat spre Teregova. Ceilalți s-au îndreptat spre Gârbovăț. Începând cu 5 august 1950, Emil Purdelea a rămas împreună numai cu Iosif Pitic. Fiind depistați de securiști, la 6 octombrie 1950, au deschis foc, pentru a se apăra. Purdelea a fost arestat, torturat la Securitatea Timișoara și condamnat la muncă silnică pe viață, prin sentința 792/12.06.1951, semnată de locotenent-colonelul Ștefan Băduț și de procurorul Gheorghe Argeșeanu. Eliberat, prin grațiere, în 1964. Domiciliat în comuna Bănia-Gârbovăț (nr. 69).

PUREA, Ion. Condamnat în 1950, pentru apartenență la organizația anticomunistă *Vlad Țepeș II*.

PURECE, Dumitru. Vezi Purece, Eudochia.

PURECE, Eudochia. Din comuna Mahala — Bucovina. Deportată de sovietici, la vârsta de 18 ani, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan, împreună cu sora, Maria (14 ani) și fratele, Dumitru (14 ani).

PURECE, Maria. Vezi Purece, Eudochia.

PURH, Elizaveta I. Vezi Purh, Fiodor U.

PURH, Fiodor U. Născut în 1913, în comuna Cobani — Glodeni (Basarabia). Membru P.N.L. Victimă a represiunii sovietice, în 1950. Soția, Elizaveta (n. 1914) și fiul, Ulian (n. 1932) au fost deportați, în 1950, în Kurgan.

PURH, Ulian F. Vezi Purh, Fiodor U.

PURHART, Ion. A murit la închisoarea din Galați.

PURICE, Ana I. Născută în 1889, la Soroca — Basarabia. Acuzată de “colaboraționism” și deportată de sovietici, în 1949, în regiunea Kurgan. Reabilitată, post-mortem, în 1990.

PURICE, David. Din Bucovina de Nord. Deportat de sovietici, a petrecut 1 an într-un lagăr de muncă forțată. Tatăl lui a fost ucis de sovietici.

PURICE, Feodosia S. Născută în 1890, în comuna Țarigrad — Drochia (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949.

PURICE, Gheorghe. Țăran din comuna Găgești, din regiunea Bârladului.

Arestat în 1958, pentru că se împotrivesc colectivizării și îi sfătuiseră pe țărani să se retragă din G.A.C. Arestat și deținut. A fost folosit ca martor al acuzării, în procesul de la 22 iulie 1958 al Tribunalului Militar Iași, în urma căruia a fost emisă sentința nr. 329.

PURICE, Ilie C. Născut în 1903, în Rezina — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică.

PURICE, Ion F. Născut în 1913, în comuna Solcani — Soroca (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1950, la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*.

PURICE, Ionel. Din județul Arad. Condamnat.

PURICE, Irina. Vezi Purice, Vera P.

PURICE, Maria. Țărană din comuna Rotbav, de lângă Cincu (Făgăraș). Arestată pentru sprijin acordat partizanilor anticomuniști.

PURICE, Nistor. Din comuna Mahala — Bucovina. Fost funcționar. Deportat de sovietici, în 1941.

PURICE, Pavel. Din județul Arad. Condamnat.

PURICE, Stelian. Prizonier de război la sovietici. A reușit să evadeze din lagărul nr. 315, de la Dniepropetrovsk, la 20 august 1947. Prins în județul Fălciu și predat Inspectoratului de Jandarmi din Iași.

PURICE, Ștefan Gh. Din Ploiești (str. Romană, nr. 92). Condamnat și deținut, 2 ani și 3 luni.

PURICE, Teofan N. Născut în 1900, în Rezina — Basarabia. Acuzat de “colaboraționism” și condamnat de sovietici, în 1945, la 10 ani de muncă silnică.

PURICE, Vasile. Condamnat. Detenția la Aiud, în perioada *reeducării* din 1962-64. A colaborat la ilustrarea cărții despre Mișcarea Legionară.

PURICE, Vera P. Din comuna Țarigrad — Drochia (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice din 1949, din motive politice, împreună cu copiii, Zaharia (n. 1933) și Irina (n. 1945).

PURICE, Victor. Fiu de miner. Elev din Lupeni. A scris o poezie, *Democrația*, în care parodia critic regimul comunist.

“Episoadele” lucrării le-a afișat pe poarta Securității din oraș, amuzându-se de la distanță privindu-i pe cetățenii care se opreau și citeau. Securitatea a fotografiat afișele manuscrise și, după un extemporal dat la toate școlile din localitate, l-a prins pe Victor Purice, după scris, comparând textul poeziei cu acelea ale extemporalilor. Condamnat la 8 ani de închisoare. Detenția la Gherla și în lagăre de muncă forțată din Bălțile Dunării, unde s-a împrietenit cu studenții areștați pentru participare la manifestația din 1956, de la Timișoara. Aceștia au avut grijă ca Victor Purice să se ferească în continuare de îndoctrinarea marxistă. Din cauza condițiilor de exterminare din lagărul de la Salcia, s-a îmbolnăvit grav, de febră tifoidă, și a fost transportat la Spitalul din Constanța, unde a fost salvat, în mai 1961.

PURICE, Zaharia. Vezi Purice, Vera P.

PURICHEA, Ferdu N. Născut la 15 august 1931, în Grecia. Stabilizat, prin colonizare, în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 3 ani, din 1951.

PURICHEA, Gheorghe. Născut la 7 mai 1944, în Grecia. Domiciliat în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 3 ani, din 1951.

PURICHEA, Ion N. Născut la 28 februarie 1941, în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Domiciliu obligatoriu, împreună cu familia, în Bărăgan, 3 ani, din 1951.

PURICHEA, Olimpia T. Născută la 6 august 1907, în Grecia. Stabilită, prin colonizare, în comuna Mihail Kogălniceanu — Constanța. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 3 ani, din 1951.

PURICI, A. G. Născut în 1908, în comuna Ostrița — Herța. Deportat de sovietici. A murit, în perioada 1940-45, într-un lagăr din regiunea Onega-Peciora, în condiții de exterminare.

PURICI, Anatol. Vezi Purici, Tatiana D.

PURICI, Dumitru. Din comuna Buda Mică. Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941.

PURICI, Eudochia. Din comuna Buda Mică — Bucovina. Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941. A murit în timpul deportării.

PURICI, Larisa. Vezi Purici, Tatiana D.

PURICI, Leonid. Vezi Purici, Tatiana D.

PURICI, Martin I. Născut în 1903, la Orhei — Basarabia. Condamnat de sovietici, în 1941, la 5 ani de muncă silnică.

PURICI, Nistor. Din comuna Buda Mică. Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941.

PURICI, S. I. Născut în 1877, în comuna Ostrița — Herța. Victimă a represiunii sovietice.

PURICI, Tatiana D. Născută în 1903, la Orhei — Basarabia. Fostă primar adjunct. Deportată de sovietici, în 1941. Copiii ei, Anatol (n. 1926), Leonid (n. 1929) și Larisa au fost deportați în 1941, în regiunea Tiumen.

PURICII, D. D. Din comuna Ostrița — Herța. Victimă a represiunii sovietice.

PURJEA, Gheorghe. Născut la 2 februarie 1905, în comuna Gepiu, din apropierea Băilor Felix. Referent tehnic în comuna Făgădău — Arad. Arestat în 1951. A murit la 3 iunie 1953, în lagărul Culmea 5, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PURJUL, Anton. Condamnat. A murit în 1959, la închisoarea Gherla.

PURNICHESCU, Dida. Dintr-o familie de partizani anticomuniști din Muscel, membri ai organizației *Haiducii Muscelului*. Arestată, torturată în anchetă și condamnată. Detenția la Jilava, Mislea ș.a.

PURNICHESCU, Gheorghe Gh. (frate cu Purnichescu, Ioan Gh.). Născut la 6 mai 1916, în comuna Cetățeni — Argeș. Proprietar al unei filaturi din comună. Arestat în București și învinuit că făcuse parte din grupul partizanilor conduși de colonelul Gheorghe Arsenescu, de la Dragoslavele și Muntele Roșu. Torturat la Securitatea Pitești și condamnat, prin sentința 1.471/6.11.1951 a Tribunalului Militar București, la 25 de ani de muncă silnică. Detenția la Jilava, Gherla, Baia

Sprîe ș.a. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

PURNICHESCU, Ioan Gh. (frate cu Purnichescu, Gheorghe Gh.). Născut la 3 iulie 1911, în comuna Cetățeni — Argeș. Arestat în Buzău, fiind învinuit de apartenență la grupul de partizani anticomuniști de la Dragoslavele și Muntele Roșu. Condamnat prin sentința 1.471/6.11.1951 a Tribunalului Militar București.

PURNICHI, Ioan I. Născut la 26 octombrie 1905, în comuna Cetățeni, din regiunea Muscelului. Muncitor. Membru al grupului de partizani anticomuniști de la Dragoslavele, constituit în jurul colonelului Gheorghe Arsenescu. În iarna 1948-49, partizanii au hotărât să-și părăsească adăpostul, până în primăvara lui 1949. Ioan Purnichi a activat și în Muntele Roșu, până a fost denunțat de Petre D. Diaconescu din comuna Cetățeni (care avea să fie împușcat de partizani). Arestat în 1951, torturat la Securitatea Pitești și condamnat, prin sentința 1.471/6.11.1951 a Tribunalului Militar București, semnată de maiorul Gheorghe Cârdei, fiind învinuit de apartenență la organizații “subversive”, care urmăreau răsturnarea prin forță a regimului comunist. Detenția la Jilava, Gherla, Baia Sprîe ș.a.

PURSACĂ, Ilie. Născut la 16 iulie 1927. Domiciliat în comuna Șag — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

PURSACĂ, Irina. Născută la 19 decembrie 1920, la Șag — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani și o lună, din 1951.

PURTAN, Costică. Țăran din zona Apateului — Arad. Arestat pentru participare la răscoala țărănească de la 30 iulie 1949.

PURTAN, Petru. Născut la 8 aprilie 1929, la Șepreuș — Arad. Țăran arestat pentru că luase parte la răscoala țărănească de la 30 iulie 1949, împotriva cotelor. Torturat la Securitatea Arad și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 10 ani de muncă silnică, pentru “răzvrătire”. Eliberat în 1959. Soția și copilul lui au fost deportați în Bărăgan, de unde s-au întors tot în 1959. Petru Purtan a murit în 1998.

PURTAN, Simion. Născut la 13 septembrie 1927. Țăran din Apateu — Arad. Arestat pentru participare la răscoala din Apateu, de la 31 iulie 1949. Condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 3 ani de muncă silnică. A murit în 1997.

PURTAN, Vasile (al Vasiliei). Născut la 20 august 1893, la Apateu — Arad. Țăran arestat la 2 august 1949, pentru că luase parte la răscoala de la 31 iulie. Torturat la Securitatea Arad și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 6 ani de muncă silnică. Detenția la Gherla, unde a murit la 11 decembrie 1950, în condiții de exterminare.

PURZA, Dumitru. Născut la 9 noiembrie 1912, în comuna Lazuri de Beiuș. Învățător arestat în 1958, pentru apartenență la o organizație “subversivă” anticomunistă. Torturat la Securitatea Oradea și condamnat la 25 de ani de muncă silnică.

PURZA, Iustin. Aviator din Arad. Arestat în 1954 și condamnat, de Tribunalul Militar Timișoara, la 3 ani de închisoare, pentru “răspândire de publicații interzise”. Eliberat în 1955.

PUSACIUC, Sebastian. Student în anul al IV-lea la Facultatea de Drept din București. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru participare la manifestația anticomunistă din Piața Palatului Regal.

PUSCA, Dumitru. Mort la închisoarea Gherla, la 2 ianuarie 1951, în timpul reeducării prin tortură.

PUSNEI, Alexandru N. Născut în 1903, la Gura Galbenei — Cișmilia (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1946, pentru “colaboraționism” cu autoritățile românești. Mama lui, Macrina, soția, Elena (n. 1905) și copiii, Petru (n. 1933) și Maria (n. 1935) au fost deportați în 1949, în Kurgan.

PUSNEI, Andrei V. Vezi Pusnei, Vasile Gh.

PUSNEI, Ecaterina. Vezi Pusnei, Vasile Gh.

PUSNEI, Elena. Vezi Pusnei, Alexandru N.

PUSNEI, Ludmila V. Vezi Pusnei, Vasile Gh.

PUSNEI, Macrina. Vezi Pusnei, Alexandru N.